

2026. szeptember 28. – Hétfő

Egyszer az a kérdés merült fel a tanítványok között, hogy ki a legnagyobb közülük. Mivel Jézus ismerte szívük gondolatait, odahívott egy gyermeket, maga mellé állította, és így szólt tanítványaihoz: Aki befogadja ezt a gyermeket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. Mert aki a legkisebb köztetek, az a legnagyobb. Ekkor János vette át a szót: Mester, láttunk valakit, aki ördögöt űzött ki a te nevedben. Megtiltottuk neki, mert nem követ téged velünk együtt. Jézus így válaszolt: Ne tiltsátok meg, mert aki nincs ellenetek, az veletek van.

Lk 9,46-50

Elmélkedés:

A tanítványok azon vitatkoznak, ki a legnagyobb közülük. Talán nem is tudatosan, de elkezdik egymással összehasonlítani magukat, pedig elég volna az, ha Mesterükhöz válnának egyre jobban hasonlónak. Ők mégis egymással foglalkoznak. Ki tett többet? Ki áll közelebb Jézushoz? Ki értett meg többet a Mester tanításából? Ki imádkozik többet? A kérdés önmagában nem bűnös, de könnyen elvezet a szeretet helyett a versengéshez. Szent Lukács evangélista megdöbbenő őszinteséggel mutatja meg az emberi gyengeséget: bizony, még Jézus közvetlen közelében is felüti fejét a versengés, az önérvényesítés vágya. Ki a legnagyobb?

Jézus nem korhol, nem szid, hanem szemléletes módon tanít. Egy gyermeket állít közéjük. Egy kicsi, törékeny, senkit sem lenyűgözni akaró gyermeket, aki nem kér rangot, nem akar uralkodni. Az igazi nagyság nem mások fölé emelkedik, hanem lehajol másokhoz. Az lesz nagy, aki nem akar az lenni.

A közösségeinket sokszor a versengés, a véleménykülönbségek, az összehasonlítások sebzik. Pedig Jézus világosan mondja: „aki a legkisebb köztetek, az a legnagyobb.”

Az evangélium önvizsgálatra hív: engedd el az összehasonlítást! Ne akarj nagyobb lenni másoknál, inkább maradj hűséges Istenhez! Ne félj attól, ha valaki más utakon, más formában, de ugyanazt a Jézust követi. A Lélek mindig nagyobb, mint amit mi képesek vagyunk átlátni.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Szabadíts meg a versengés lelkiületétől! Ne akarjak többnek látszani másoknál, hanem taníts meg úgy szeretni, mint te: csendesen, szelíden, önmagamról megfeledkezve! Add, hogy ne keressek rangot, dicséretet, elismerést, hanem elég legyen tudnom: ha a legkisebbel jót teszek, neked szolgállok! Segíts, hogy a kicsikben téged lássalak, és neked szolgáljak!